

29. 12. Judita, Natan

Přejeme vše nejlepší!
Kudy jen kráčí Judita
tam je cesta poblita.
A co pije Natan,
to samé co Satan.

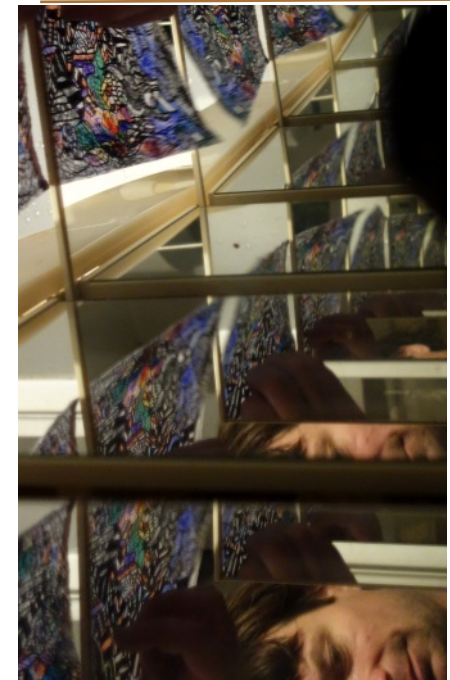
Společně proti
NARCISMU!

**Anketa: Bude tuto zimu v Praze
30 dní nasněženo?**

Anketa probíhající postupně od roku 2015 monitoruje, jak nám v Praze sněží. Původně jako sázka o lahev rumu, nyní pro zajímavost, jak se nám mění v metropoli počasí. Tedy jestli bude 30 dní tolik sněhu, že nebude na trávníku vidět kvůli sněhu tráva a to po celých 24 hodin. Referenční bod jsou Letenské sady.

Počet zasněžných dní: **6** (28. 12.)

Obrázek týdne: Spirálové téma

**Upozornění: COVID?
Což Otočit Vývrtkou,
Idiote Debilní?**

Kalindář

- 30. 12. se koná koncert kapely DOBRÁ PĚNA. Kde: Bar Barré (Veletržní, P7), kdy: 19:00, vstup: do klobouku.
- 6. 1. 2022 se koná akce **Tříkrálový koncert 4 lišek**. Vystoupí: 4 lišky + host. Kde: U Rafa (Soborská, P-6, Dejvice), kdy: 19:00, vstup: 100 Kč

Společně proti
NARCISMU!

Vytiskni si Nájezd, přečti si jej
a pak jej někomu dej.

Autor: Pan B

LET BEZ
VÝVRTKY

18. prosince 2011 zemřel Václav Havel.

Oslavili jsme :

VRATISLAV BRABENEČ,
HUDEBNÍK

To je už deset let? Já byl minulý čtrtek u Magorova hrobu, protože to je taky deset let. Něco jsem povídal, vyplili jsme u toho skoro celou Flasšku a zbytek jsme mu nalili do hrobu. Řekli jsme: "Tak čau, vole" a zase šli. Propojuju si ho s Havlem.

Havel mi samozřejmě chybí. My po něm už nemáme na prezidenty moc štěstí. To, co teď máme, je teda velkýpek. A lídi kolem něj, to je par-ta ze Sicílie z osmnáctého století. Vidím je na force a říkámi si: To bych okamžitě bral kramle.

Ostrov na severu

Drobná sličná dívka se ocitla na břehu velkého jezera za polárním kruhem. Byla dočista sama. Něco ji přimělo opustit vyhřátý domov na jihu, ujít pěšky několik stovek kilometrů, aby se ocitla tady. Mohla obrovské jezero obejít, ale to by ji zabralo minimálně dva dny, spíše tři. Jedinou přijatelnou možností tedy bylo nasednout do malého dřevěného člunu a jezero převeslovat. Na nějaký čas se usadila u břehu a ponořila se do svého podvědomí. Klid, který na malý okamžik pocítila, byl součástí celého světa. Z ponoření ji vyrušilo až šplouchnutí ryby ve vodě.

„Rybko myslíš, že bych měla vyplout sama a na nikoho dalšího nečekat?“

Na chvíli dívka pocítila stud, že pokládá takové otázky pouhé rybě. Ryba se však záhy opět vymrštila nad hladinu, roztočila se do širokého kruhu, než opět dopadla do vody. Dívka již nepokládala své činění za bláhové a téměř neslyšně zašeptala: „děkuji ti, drahá rybko.“ Načež naprosto klidně dotlačila člun na vodu a vskočila do něho, aniž by se jen trochu namočila. Okolí bylo krásnou pohlednicí přírodních krás severu. Slunce bylo vysoko a noc v nedohlednu, minimálně ještě několik měsíců. Ač byl krásný letní den, tak zde na severu bylo poměrně chladno, člověk si zvykne, ale jaké to tu musí být v zimě?

Jakmile to drahé stvoření začalo veslovat a urazilo pár metrů od břehu, zvedl se naprosto nečekaně silný vítr a idylka byla přerušena dramatem. Slunce se ukrylo za mraky a okolní chlad se ještě znásobil. Dívka se snažila veslovat, co jí síly stačily, ale loďka byla čím dál více hnána k ostrovu uprostřed jezera. Záchvěv zoufalství se přehnal dívce po tváři a nebyla daleko k pláči. Snažila se ze všech sil postavit vlnám a silnému proudu, ale na to by v tu chvíli nestačil ani urostlý dřevorubec. Nedalo se veslovat ani tam, ani zpět, a tak se dívka odevzdala v tuto chvíli nezvratnému osudu. „Děj se vůle tvá,“ zvolala dívka s pohledem upřeným k nebi a v ten samý okamžik pocítila příjemné teplo v oblasti srdce. Vesla se snesla na dno loďky a mladá žena na pár kratičkých chvil zavřela oči, její rty se prohnuly do Láskyplného úsměvu, který často vidáme u svatých lidí.

Člun veden proudem a větrem přistál mezi balvany, co vyčnívaly z vody, přímo u břehu ostrova. Dívka, opět aniž by se namočila, vystoupila na břeh a uvědomila si, že ostrov je vlastně neuvěřitelně krásný a s největší pravděpodobností jí vůbec nechce ublížit. Přeci jen to zde ovšem vypadalo dosti tajemně. Mlha, jež se snesla na ostrov takřka ve stejnou chvíli, kdy zde dívka stanula, doplnila už tak dosti snivou atmosféru místa. Dívka se zhluboka nadechla a vyrazila mezi pokřivenými nízkými břizkami přímo do středu ostrova. Srdce uprostřed hrudi ji neustále hřálo, neměla jediný důvod mít strach.

Po pár metrech se dívce zdálo, že kdesi před sebou slyší mužský zpěv a pravidelné bubnování. Pokračovala tedy dál tím směrem a záhy spatřila planinu, uprostřed ní plápolající oheň v ohništi a kolem ohniště tři muže. Ten, jehož pohled mířil přímo k dívce zpíval silným hlasem v neznámém jazyce, barva a tóny toho hlasu byly až magicky hypnotické. Dívka znala ten zpěv, znala tu píseň, jen si nedokázala vybavit odkud. Další muž hrál na velký jednoruční buben a rytmus, který vytvářel, jen podtrhával kouzlo zpěvu. Třetí muž hrál na malou flétničku a tón té flétničky připomínal křehký hlas ptáčka, jenž doprovází zbloudilé poutníky. Dívka došla až k ohni a pocítila, jak se žár jejího srdce spojil se žářem ohně. Drobnou úklonou pozdravila tři ostrovní muzikanty a více je nerušila, raději se

zasněně nechala unášet tou nádherou. Bylo-li v jejím životě nějaké trápení, v tomto okamžiku se rozpuštělo a její srdce pocítilo, jak pomalu začíná přesahovat tělo. Stála, houpala se v rytmu a skrze zavřené oči k ní prostupovalo běžným zrakem nezachytitelné světlo. Stala se součástí té krásné písně a její jemný hlas se přidal k silnému hlasu prvního muže, kterého tvář spatřila jako první. Znala slova písně, znala je odjakživa, byla to slova Lásky, té nejvyšší síly v celém stvořeném světě, vlastně, právě ona Lásky ten celý svět stvořila. Píseň plynula věčností a každý, kdo si opět vzpomene na její slova, se s ní spojí, uvědomí se v Lásky, stane se nekonečným.

Mladá žena v tom všem pocítila potřebu někoho obejmout, s někým se podělit o to vše, co právě do jejího srdce vešlo. Otevřela tedy oči, chtěla učinit, co jí šeptalo toto vnitřní nutkání. Ovšem místo mužů zde byli jen tři nádherní urostlí černí ptáci a v ohništi již doutnaly pouze pohasínající oharky. Píseň ovšem nezmizela, byla skutečně všudypřítomná. Mlha se zvedla, rozplynula, mraky zmizely za horami a slunce opět kralovalo nad stvořeným světem. Kroky dívky byly řízeny samozřejmostí a zanedlouho byla zpět u dřevěné loďky, na které na tento zvláštní ostrov doplula. Bez sebemenšího namočení nasedla a její ruce se dotkly vesel. Vítr utichl, hladina se uklidnila a vedena čímsi neuchopitelným, doveslovala až na druhý břeh jezera, kam měla původně namířeno. Když opět stanula na pevné zemi, vzpomněla si na svou potřebu objetí a doširoka roztáhla ruce. Cítila, že by vlastně mohla být matkou všeho a být nablízku každému, kdo by potřeboval při své cestě životem dodat trochu odvahy, setřít slzy a připomenout směr vlastního srdce, které se jednoho dne s tím Jedním spojí. Dívka pokračovala dál ve své započaté cestě, ale již nikdy nezapomněla slova a melodii oné písně, která jí proměnila ve vědomou Lásku, tu, kterou jsme my všichni již odnepaměti. Láskou, která je věčná a nic kromě ní ve skutečnosti není.

*Tomash Rogowski,
psáno 14. a 16. listopadu roku 2021,
ve městě Táboře.*

Od hospodského stolu

Nová kniha: Promile jdou do práce.

A: „Viděl jsi teď v úterý superúplněk?“

B: „Jo, četl jsem o tom.“

A: „Gól?“

B!: „Jo. Vem si roušku a jdi se podívat blíž.“

Je závislost to samé jako navyklost?

Umřel po petlici. Zabil se u dveří jako Sv. Václav.

A: „Máte léky od psychiatra. Sledují vás z psychiatrie?“

B: „Já doufám, že ne.“

A: „Rozkaz, ten zněl jasně. Nebyl čas lámat si hlavu, kdo je kdo.“

B: „Soudruhu, chceš snad říct...?“

A: „Ano, dvě dávky. ...A na podzim třetí.“

To jsou ty grily, co dělají sušené indiány.

To je řemeslo pro mě, ladič jezů a splavů.

Škvarky z větví ani pes nežere.

Pracuji s USBíječkou.

Co je? Máš výraz, jako bys sem přišel pěšky.

A: „Vypadni!“

B: „Tak prrr, přestaň mi vyhovovat.“

Když chlastáš, zapomínáš na to, že tě mám rád.

Ty se holíš sám? A dopadne to tak, jak chceš, nebo to dopadne úplně jinak?

A: „Je třeba zajít do Lidlu a koupit brambory a kousek prasátka.“

B: „Kousek? Třeba ocásek.“